

Trainingsweek PBI Indonesië

Hoe, wat, waar?

Het zou onmogelijk zijn om in kort bestek uit te leggen wat de PBI trainingsweek precies inhield, laat staan dat ik in algemene zin kan vertellen hoe het is om er aan deel te nemen. Ik vrees dat men genoeg moet nemen met een persoonlijke én beknopte beschrijving van deze training in de hoop dat dit beter kan overbrengen hoe belangrijk deze training nu al is geweest voor mij en vermoedelijk voor anderen.

Hoge concentratie, inspiratie!

Neem een groep idealistische, gepassioneerde en al enigszins ervaren mensen die zichzelf maar al te graag ter beschikking willen stellen van PBI. Zet deze samen met een aantal trainers/ervaringsdeskundigen met dito eigenschappen in de bergen van Catalonië en je hebt de ingrediënten voor een hyper-intensieve training vol interactie. Alles, maar dan ook werkelijk alles wat ons werd voorgeschoteld werd met volle teugen geconsumeerd, uitgeplozen en uitgeprobeerd; van de zoveelste “vergadering” tot aan de ochtend energizers. Niet alleen ideologisch of professioneel was er meteen een klik, maar ook persoonlijk. Het doel was voor velen denk ik duidelijk, niet alleen te laten zien wie je bent en wat je in huis had, maar ook oprecht met anderen te kijken of je jezelf kan vereenzelvigen met PBI.

PBI in vogelvlucht of toch niet?

In korte tijd werden we volgestopt met informatie, geconfronteerd met lastige vragen, overpeinzingen én momenten van zelf-reflectie. En je zou denken dat je in zo'n korte tijd nooit zoveel informatie op een zinvolle manier kunt verwerken. Het doel leek uiteindelijk ook niet zo te zijn of je de voorwaarden voor formele consensus kan reciteren of de geschiedenis van Indonesië van buiten kent, maar veeleer of je begrijpt waarom PBI het mandaat heeft dat ze heeft en of je dit in de praktijk kunt uitvoeren en uitdragen. Dat klinkt heel simpel, maar dat betekent dat je flexibel moet zijn, reflectief, bescheiden én een goede teamspeler.

Shock and awe, maar dan in positieve zin

De PBI training was in een zeker opzicht een overdadige belasting van al je zintuigen, of dit bewust was weet ik niet. Een culminatie hiervan was op twee momenten denk ik voor mij en velen met mij essentieel in het hele trainingsproces, namelijk met the repression simulation en het grote rollenspel. Het eerste zette je weer met beide benen op de grond, liet je zien hoe lastig het is of kan zijn voor potentiële cliënten om aandacht te hebben voor mensenrechten als je onder voortdurende dreiging leeft. Het laatste was een goed moment om alle elementen van de training te plaatsen in een praktisch kader.

Tot slot

Het is lastig om zo'n omvangrijke en ingrijpende training goed te duiden. Ik heb het als het meest belangrijk ervaren dat het voor mij een gelegenheid was te kijken of ik mij volledig kan vereenzelvigen met het werk en de principes van PBI. En dat PBI c.q. de trainers eenzelfde conclusie hadden; het antwoord was gelukkig ja.